

[Bernhard Baunsgaard.]

Hvis jeg ikke husker meget galt — men i så fald kan jeg jo blive rettet øjeblikkelig — sagde finansministeren, at efter hans opfattelse bar personbeskatningen en for stor del af det samlede skattetryk, og at vi måtte undersøge, om der ikke var mulighed for en omlægning. Jeg tror, at det er nogle særdeles væsentlige bemærkninger, og at vi skal huske dem til brug ikke i den aktuelle situation, men i det arbejde, der må forestå om vor beskatning i det hele taget.

Dernæst kom finansministeren med nogle bemærkninger om sambeskatningen. Jeg deler helt hans glæde over, at vi kan gå ind i dette spørgsmål og finde en rimeligere løsning på det. Her presser jo problemet omkring de medhjælpende hustruer sig på. Folk kan ikke forstå, at hvis deres kone går ud og hjælper fremmede, kan hun godt blive beskattet af det, hun indtjener, men hvis hun hjælper med hjemme, er det kun en lille del. Men igen: en virkelig løsning af sambeskatningsproblemerne kræver jo penge, en virkelig løsning kræver med andre ord, at man lægger en anden økonomisk linje.

Jeg var ganske uenig med finansministeren i bemærkningerne om, at det gjorde jo ikke så meget, hvilket udgangspunkt man regulerede efter. Bemærkningen kunne vel holde stik, hvis vi havde en rolig inflationsudvikling, for så ville det ikke gøre helt så meget, men i tider, hvor man pludselig ser en stærk forøgelse af inflationen, sådan som det er sket ikke mindst i det sidste år under den nuværende regering, har det i allerhøjeste grad betydning. Vi har jo reguleret proportionalsskattestræk og de andre trin i skalaen ligesom personfradraget med udgangspunkt i pristallet for januar 1973. Dengang var pristallet 113,8, dvs. at vi skulle regulere skalaen og personfradraget med 24,5 pct. Hvis vi nu havde valgt bare at flytte frem til juli, så får vi et bevis på, hvor voldsom inflationen er, og hvilken betydning det havde, for så skulle skalaen ikke reguleres med 24,5 pct., men med 35 pct., og det turde dog være en rettelse, der i høj grad ville være af betydning, både for proportionalsskattestræk og for skala og derigennem for det samlede skattetryk for personbeskatningens vedkommende.

Finansministeren (Grünbaum): Må jeg sige om det sidste, at det er nu ikke helt rigtigt, for så ville man jo også have rykket for tidspunktet forrige gang, og derved ville forskellen ikke være blevet så stor som den, der her fremgår af tallene 24 og 35. Man må jo huske på, at det må altid være bagud. Man vil aldrig kunne nå frem til en reguleringsmekanisme for disse personfradrag og skalatrin, som kører ind i det år, man er inde i, det er jo noget, der skal fastlægges på forhånd, når man skal udskrive skattekortene. Det tror jeg vi alle sammen er klar over og enige om.

Jeg vil endda gå videre og sige, at det ville være en fordel, hvis vi kunne gøre det samme med de almindelige fradrag, sådan at man sagde: vi fastlægger fradragene på forhånd, og så skal de stå for hele året, og så kan man ikke få dem ændret, selv om man i og for sig har ændret fradragene i løbet af året. Derigennem kunne vi nemlig komme meget tæt på en definitiv kildeskat. Det har vi altså ikke ønsket at gøre, fordi vi har sagt, at vi i Danmark i modsætning til f. eks. Tyskland, som tager betydelig grovere på det, når det drejer sig om kildeskatten, ønsker en reel opgørelse, når året er gået, med alle de vilkår og forhold taget i betragtning, som har været til stede i det pågældende år. Det er den indstilling, vi har, og derfor har vi en slutopgørelse.

Det kan altså simpelt hen ikke lade sig gøre at få en regulering inde i året. Man må standse på et eller andet tidspunkt. Det kan godt være, man kan rykke det lidt, også på det punkt vil jeg da være åben. Jeg vil gerne se på det med henblik på fremtidige ændringer; vi kan ikke gøre det denne gang, men jeg vil godt se på, om det er muligt at gøre det. Man skal bare ikke forestille sig, at der er noget stort at hente på det punkt.

Med hensyn til de medhjælpende hustruer vil jeg gerne have lov til her i dag at give udtryk for noget, som jeg tror vil interessere mange, nemlig at det i hvert fald er min hensigt som finansminister, at vi skal have en væsentlig regulering af det beløb, der er for de medhjælpende hustruer. Det vil jeg godt være med til at vi ser på, og jeg tror godt, vi kan gøre det. Derimod i spørgsmålet om, hvem der er medhjælpende hustru, tror jeg nok, vi bliver nødt til at fastholde — og